

Præmie for, at vedkommende Enke gifter sig paa ny. Man maa der holde sig til Lovgivningens almindelige Regler. Da de Enker, som ere statspensionerede, miste deres Statspension, naar de gifte sig paa ny, synes jeg, at man her, hvor der er Tale om Privatforsørgelse, ikke skal etablere en anden Regel end den, der bliver etableret overfor dem, der have Statsforsørgelse. Forslaget om, at det sidste Stykke skal udgaa, er ogsaa mindre heldigt. — Vædringsforslag Nr. 19 synes jeg saare lidt om. Det forelaa ikke, da jeg konferrerede med Udvalget, ellers havde jeg udtalt mig imod det. Jeg tror, det er for lidt, man der giver de vedkommende i Diæter. Man maa huske paa, at her er Tale om ganske enkelte Dage. Det kan ikke sammenlignes med Rigsdagsforhold, hvor det er for længere Tid, Diæterne beregnes. Besødringsgodtgørelsen er vist ogsaa sat for lav. I Rigsdagen mener man ogsaa, at Diæterne bør være højere, men saa skal man ikke sætte ind i Lovene noget, som i den Henseende er utilfredsstillende. Det ser ikke godt ud, naar man selv ønsker at faa en anden Takst for sit Vedkommende. — Vædringsforslag Nr. 21 er absolut uheldigt. Flertallet er kommet til at stille det, fordi det vil af med dette Væderlag til Postvæsenet, et Væderlag, som i Virkeligheden ikke kommer til at betyde noget, og saa foreskrive de, at Kwitteringer skulle indsendes. Kwitteringer kunne jo ikke indsendes, det maa da kun være Blanketter. Anstalten skal have sat i vedkommendes Originalkwittering, og det bliver altsaa Udbetaling gennem Postvæsenet, det er ganske simpelt. Men vil man indrette det paa den i Vædringen foreslaaede Maade, kommer man først til Forsendelse fra vedkommende til Kontoret, dernæst Forsendelse tilbage af Pengene, og de skulle tilstilles ham saaledes, at han paa Posthøjet kwitterer for Modtagelsen, og saa skal der endnu en tredje Korrespondance finde Sted, medens Regeringsforslaget gaar ud paa, at der anvises vedkommende Udbetaling paa ethvert Poststed; jeg mener, at det vilde være et stort Gode for Befolkningen, særlig for Landbefolkningen. Jeg vil derfor animode, om man ikke vil tage Forslaget under Overvejelse endnu en Gang. — Vædringsforslag Nr. 22 er et formelt Forslag. — Vædringsforslaget under Nr. 23 vil jeg dog tillade mig at fraraade, at man vedtager. Der er ingen god Mening i at vedtage det, naar man siger, at Lovene skal undertastes almindelig Revision inden 11 Aar, saa paa et andet Sted at fastslaa, hvad der skal ske om 11 Aar. Det synes mig mindre logist. Saa maa man hellere

sætte en Revisionsbestemmelse paa 10 Aar og lade være at vedtage Vædringsforslag under Nr. 23. — Vædringsforslag under Nr. 24 har jeg omtalt. Nr. 25 er formelt. Nr. 26 følger af et tidligere Forslag. — Under Nr. 27 har Udvalget ganske sikkert kun tilfattet at høre Forbindelsen med Sygefaserne, tør jeg formode; men der er stet noget mere eller vil ske noget mere. Jeg skal henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed derpaa; det kan jo let rettes til 3dje Behandling. Der kommer til at staa: „Personer, som ere bestæftede for egen Regning, have Adgang til en særlig Afdeling“ o. s. v. Man har her ikke faaet Grænsen med, den samme Grænse, som ellers gælder i Lovforslaget, thi saaledes gælder det alle Personer uden Hensyn til Formue og Wilkaar (Ordføreren [Dusen]: De 1,200 Kr.) . . . De 1,200 Kr.? Ja, jeg tror dog aligevel, det vil være rigtig, at Bestemmelserne optages igen her; men det kan jo komme under nærmere Overvejelse.

Dermed tror jeg at have udtalt mig om Vædringsforslagene, og jeg finder mig saa forpligtet til at omtale et Forslag, som ligger her paa Bordet, og som talder sig Vædringsforslag, men er et selvstændigt Lovforslag. Jeg slog allerede paa i Gaar, at det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg) tager det ikke saa nøje, naar det passer ham selv at bruge en Fremgangsmaade, som han selv stempler som ukonstitutionel og uparlamentarisk (Afbrudelse af Berg). Jo, det ærede Medlem foreholdt mig ved 3dje Behandling af Finansloven, at jeg kom her tilsidst med alle disse Forslag. Jeg kunde dog svare ham for det første, at jeg havde været villig til ikke at stille adskillige af dem, hvis Finansudvalget fandt, at de kom for sent, men tage dem tilbage, og for det andet, at alle disse mine Forslag vare let oversfuelle. Det ærede Medlem var den Gang forarget over, at jeg kom til 3dje Behandling af Finansloven med nogle finansielle Bevillinger, som vare vel forberedte, og som man i et Øjeblik kunde tage Stilling til. Men naar det gælder Forslag, som det ærede Medlem synes om, benytter han sin formelle Ret — det maa ikke være nogen god Forretningsorden i Folketinget, naar Forslag som dette kunne stilles op som Vædringsforslag — og kommer med et helt nyt Forslag. Vi have før set et Forslag om Alderdomsforsørgelse blive stillet som Vædringsforslag til Gud veed hvad, Toldloven eller saadan noget; det var dog et Forslag, man kendte, men dette Forslag er fuldstændig nyt i sin Affattelse, i sit Grundlag, ja endog i sin